

Versos de febrer 2022

Està vist que Ciudadanos,
el PP i molts castellans
neofranquistes de mena,
més malèvols que els d'abans,
no accepten la nostra llengua
perquè ens fa ser catalans.

Amb aires de democràcia
són com llops amb pell de xai.
No ens entenen a les bones
i és que no ens entendran mai
perquè no els dona la gana.
Que se'n vagin al carai!

En la llengua de la terra
el paisatge està descrit:
Gratallops, Puig-reig, Vinyoles,
Montserrat, Montseny, Rupit;
en català i no pas l'altra,
la que fa valer Madrid.

Que aquí es parlen altres llengües
és un fet i no hi fa res.

Benvingudes totes siguin
si venen en to cortès,
sense imposicions dels jutges,
com l'amazic o l'anglès.

Que per mantenir la nostra
i passar-la als nouvinguts
s'ha d'aprendre bé a l'escola
i, diguem-ho sense embuts,
fer-la útil i necessària
per deixar de ser cornuts.

Aquí no sobra cap llengua
i molt menys el català
que fa que ens sentim un poble,
i necessitem com pa
per ser com som i com érem
i per poder ser demà.

Sant Ignasi de Loiola,
vós que sou tot un senyor,
que vàreu deixar l'espasa
a Montserrat i, amb bastó,

vàreu arribar a Manresa,
l'any 1522,
no amb els aires d'un fatxenda,
propi dels conqueridors

del vell Regne de Castella,
sinó com un servidor
de la gent del Pla de Bages,
augmenteu la comprensió

dels que avui s'omplen la boca
parlant de pluralitat
i amb els fets tanquen les portes
a la catalanitat.